

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar
Lugduni Batavorum, 1600

Eidem XXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

rem plicare, ne non tuus sim. Cum Pontaco velim agas quasi tua in causa, eiusque animum offirmes, omnia fuisse parata ante eius abitum: interea multa obtigisse. me esse paratum omnia promissurum, te sponsurum atque soluturum, me vero tibi. Sed viginti libellis decidi si possit, non ero in mora. Velim cum Alesmio rem putes. profecto Pontaco ea de causa non abest teruncium: & tamen hoc curat, vt immerenti atque circumuento mihi res sit deteriore conditione. Vale.

E I D E M . X X I I I .

SI fieri posset, vt puderet epistolam meam temeritatis, puto eam iam non ausuram prodire in conspectum vestrum. neque enim audeo de te cogitare, quem cum ve-reor, valde mihi gaudeo hinc abesse. Equidem, mi Attice, cum omnia summa de te mihi, vt scribebam, essem pollicitus, non omnia videbar posse consequi, nisi & irasce-rem. Sic enim iam mihi videtur non solum particeps, verum etiam herus animi tui: quem cum ego & liberalem, & liberum, & nobilem, & principem, & dominum omnium mortalium actionum intelligerem,
 volui

volui mihi talem esse semel, qualem se esse ipse volebat sibi semper. Quod igitur ad hæc respondeas non habes? iam tu ita tibi constas? An vero putabas te multa maxima pro aliis posse in senatu auctoritate tua, meis precibus nihil valere in tuo negotio? mea enim tua in fide iamdudum sunt. De Pontaco accipio omnia, qua tua, non sine veneratione: proficiscuntur enim ab animo plus quam diuino: quæ illius, non sine admiratione. repente namque agnata sunt animæ minus quam humanæ, vt in eo illi meo prisco placeam mihi. Si nosti, noui: si non noui, nosti: si non nosti, noui. Illud vero ciuilitate tibi debeo, Attice, cum expressisti confessionem. nam quanquam testes aderant, iique omni (vt soletis vos) exceptione maiores: timeo tamen illum, ne dicam vos. Tu enim vel solus, vel cum vno aut altero. Verum hæc omnia quid ad supercilium vniusuiratus? Scio te non nescire, quæ inuam: nouum Glaucum inter pisces. nam aiunt, vos omnes mutos reddidisse. ego vero centum coronatis (tot enim confessa in summa sunt) redimam seruitutem. Libertatem igitur hanc tibi debeo. quominus miror te tibi tuam pristinam, vt scribis, retinere. Risi vero, quod me & ex parco lau-

tum, & ex Cæsare Bibulum Cæsaris metu
 facis. quorum ad vtrumq. vt respondeam,
 sic habeto, me contentum domestica me-
 diocritate lautum esse. nihil enim lautius,
 quam non lauari, si nolis. semper enim si
 laues, aliquid aut desideres tu, aut, si quis
 obiciat, si nolis, neque tu exprobres tibi,
 neq. alii propter hoc: at lotis & labore quem
 lauarint etiam frustraturum, quoad non
 lauarint. De Bibulo, si nomen spectes, ma-
 lim me, quam illius, qui solus ad rempub.
 euertendam sobrius accessit. si animum, sa-
 ne huius, quo etiam me superiorem puto.
 Verum vt ad vtrumque respondeam, scito
 me neque mea rapa illorum culinæ ante-
 posuisse, neque metuisse eorum vel nobili-
 tatem Scaligerum, neque potentiam in no-
 cendo, neq. supercilium fastuosum. Ale-
 mii vero facilitatem atque humanita-
 tem subueritum esse, ne offenderem fre-
 quentatione mea. nam Montanus suavissi-
 mis salutationibus me saturauit. Brassacus
 ne penulam quidem apprehendit, nedum
 vt sciderit. Solus Carleus & sæpe & familia-
 riter (eius equidem ingenium ac dotes ho-
 minis causa nomino) & inuitauit & iussit
 vt adessem. Quare non adfuerim cum tibi
 scripsero, non solum intelliges me pati vt
 adsis,

adfis, verum etiam incitare vt venias. Quid enim mihi acceptabilius, quam Atticum coram videre atque amplecti Heroem Diuinum? aut honorificentius, quam vnum inter Barbaros esse hospitem nominis Latini? De secessu vero meo, sic nunc fit, cum præsens abfuerim, ita est. Equidem, Attice, horarum ego, vt inde incipiat defensio mea proficisci, non sum dominus. Illi suas habebant, ego ne meas quidem. Itaque aut non viuendum mihi fuit, si eis viuerem, aut illis cum aliis viuendum. At sunt Senatores. At Senatorum fortuna infelix, quam ne suis quidem cum commodis populares ac plebei possent assequi. Media nocte surgo, semisomnus, pridem incænatus, octaua aridus sum. nihil interea aut cibi aut potus: & multum in studiis resolutum, atque concalfactum est, & illud extimeo adulari, *καὶ ἐμὲ καὶ τὴν κόμην*. Nona cibum non capiam? nimis, inquires, mollis es, qui etiam desperatas obsidiones pertulisti. Sane, Attice, vt vis. sed necessitas aliud iubet, aliud postulat & ratio & commoditas. Tum aliis laborabam ingratissimis atque immanissimis belluis. vt interea nunc, in re mea mihi ipsi grato quiescendum est, vt viuam: verum possim tamen & sine dispendio valetudinis. At in

G 5 mensa

mensa cum sint, neque quicquam literarū?
 o Dii boni, inter mortuos silebo? inter viuos
 loquar? inter, eos qui viuunt mortui? quid
 agam? Sane Balauoni viro optimo & diuino
 atque inter diuinos raro quid essem homi-
 nis, quam inirem viuendi rationem, expli-
 caui familiariter. Ille vero tantum abest vt
 expostularet de cœna, vt etiam sit venera-
 tus. Quare, mi Attice, cum omnia præter
 lenitatem quandam ciuilem, quæ a vestra
 magnitudine valde abhorret, contemnam.
 (nam nihil probem nisi humanas commen-
 tationes, quæ in disceptione sapientiæ ver-
 santur, diuinas præceptiones, quæ in consi-
 liis pacis atque securæ tranquillitatis sunt
 constitutæ) nimirum æquum fuit, vt me ex-
 tra istud salum publicum intra vel huma-
 nos vel cælestes parietes meos tutum conti-
 nerem. Tu vero siue isthic restites, tecum
 sim viro Philosopho & vulgi inimico: siue
 ad nos adueneris, dabo operam, vt cum
 alio nemine esse velis: siue lautitias vestras
 spectes, non vilius victitamus: siue ani-
 mi cultum, Cæsari tuo quem anteponas
 fortasse habebis neminem.

Apparauit a cœna inter castaneas, pueros,
 nutrices, catellos, grues etiam, primum li-
 brum Iliados ridens & risum excipiens alic-
 num,

num. vix enim credas, quo plus tumultuantur, me non in bibliotheca, sed omnium excipientem sermones, omnibus reddentem, seria omnia agere. Credo oblitum sauioris fortunæ animum ridiculis in tumultibus tanquam in portu conquiescere. Primum igitur Iliados librum transtuli, versibus aliquot non vulgaribus. Is si tibi videtur dignus amicitia nostra atque dignitate nominis tui, dono do, ut sit tuis pro xeniis. De Feronillo nostro erā valde sollicitus. Quare, obsecro, me metu libera quamprimum. Speraram enim iam comitem studiorum Iusto Cæsari nostro. Sed si aliter sit, quaeso nihil ad me scribito. mæreo iam. Tu vero esto vir. Vale.

EIDEM. XXIV.

POSTRIDIE quam superiores literas dabam, cum Pontaco transegi nullo negotio, qui tametsi contra omne ius fasque multo me auro spoliauit: tamen quod eius manibus sum absolutus, videor maximum beneficium accepisse, tulisseque vindicias libertatis. Gratiam habeo tibi & Alesmio. ille de tua erga me beneuolentia, studio, pietate multa & magnifica, & ut comper-
tum